

1801

वर्त् — वायोविद्

- श्रभिनिम् *sich herausstellen, — ergeben* PAT. a. a. O. 1,78,b.
 — प्र 10) Z. 4 lies प्रवत्तमानम् st. वर्तमानम्.
 वर्तक 4) Z. 3 lies 1,112,8. Z. 4 lies 1,116,14.
 वर्तिन् m. PAT. a. a. O. 5,28,b. = प्रत्ययार्थ KAL.
 वर्तुल 2) b) zu streichen, da daselbst कृद्योदर्तन् zu lesen ist.
 1. वर्ध॑ caus. Sp. 786, Z. 6 lies कृत्वा.
 — उद् caus. grösser —, freudiger —, begeisterter machen: गिरः RV. 9,114,2.
 — संचि desid. vom caus. s. संविवर्धयिषु.
 1. वर्धन् 4) a) Z. 3 Spr. 2755 in caus. Bed. das Erheben, Befördern:
 खलानाम्: vgl. Spr. (II) 5991.
 वर्धमानपुर् ist Burdwan in Bengalien.
 वर्धित 2) वर्धितक n. dass.: एकश्च तपातुलः जुत्प्रतिघाते ऽसर्थः। त-
 तस्मुद्यग्न वर्धितकं समर्थम् PAT. a. a. O. 1,203,a.
 वर्धितव्य n. impers. crescentum ebend. 4,9,a.
 वर्धन्, उदरेक॑ Verz. d. B. H. No. 978.
 वर्मती f. N. pr. einer Oertlichkeit P. 4,8,94. gana कर्त्त्वादि zu 2,95.
 वर्मित gana पुरोद्धितादि zu P. 5,1,128.
 वर्ष mit प्र Sp. 798, Z. 6 v. u. lies प्रवृष्टे st. प्रवृष्टे-
 2. वर्ष॑ in वर्षिष्ठ, वर्षीयिस्, वर्षन्, वृषन्.
 वर्ष 3) a) sg. Spr. (II) 4337.
 वलन 3) n. das Zutagetreten, Stichzeigen VÄMANA 4,1,5.
 वलिक gana पत्तादि zu P. 4,2,80.
 वलीक 2) PAT. a. a. O. 3,50,a.
 वल्गूय Sp. 813, Z. 2 lies वर्त्ते st. वर्त्तने.
 वल्पय (von वल्प), वर्त्तयते sich zurückziehen von oder vor RV. 8,40,2.
 वग्र॑ mit अनु zustreben auf (acc.) RV. 1,127,1.
 — आ med. hierher wohl श्रीशान् (आ-उशान) der begehr wird RV.
 10,30,9.
 1. वश Z. 9 streiche „und Verkürzung des Vocals“.
 वशंकृत adj. in Jndes Gewalt gebracht: कैकेय्या स्ववशंकृतः R. ed.
 Bomb. 2,11,22.
 वश्य 1) ein Zauberspruch Spr. (II) 2451.
 2. वस् mit अधि vgl. 5. वस् mit अधि und u. समया.
 — अप 1) auch RV. 8,47,18.
 — वि caus. vgl. unten u. 5. वस् mit वि caus. 2).
 3. वस् Z. 2 füge वसिष्ठ RV. 2,36,1 hinzu.
 5. वस् 1) क्रियासिद्धिः सब्दे वसति महत्तो नोपकरणे beruht auf Spr. (II)
 5712 = 6148.
 — अधि caus. 2) zu streichen; vgl. वासय॑ mit अधि.
 — नि 1) तदपि सुराणां चेतसि निवसितमिव पादिजातेन *hat seinen Sitz aufgeschlagen* Z. d. d. m. G. 27,82.
 — वि caus. 2) gehört zu 2. वस्: die Nacht hell werden lassen so v. a.
 bis Tagesanbruch erzählen.
 वसतक 2) zu streichen, da a. a. O. वासतिका zu lesen ist.
 वसत्सख्य als Beiw. von मलयानिल Vika. 31,18.
 वसिष्ठ 1) Z. 3, 4 zu streichen Indra 2,36,1. — 2) Z. 12 nach Va-
 ruṇa's einzuschalten MBa. 1,8924.

VII. Theil.

1802

- वसिष्ठकश्यपिका f. eine eheliche Verbindung zwischen den Nachkom-
 men Vasishtha's und Kaçjapa's PAT. a. a. O. 2,408,a. 4,41,b.
 वसिष्ठशिला f. N. pr. einer Oertlichkeit GOP. Br. 1,2,8.
 2. वस् (von 5. वस्) in संवसु.
 वसुराज् m. König Vasu (vgl. वस् 2) l) HEM. JOGAC. 2,60.
 वसुरोचिम् m. pl. N. eines R̄shi-Geschlechts SĀMĀVIDU. Br. 1,1,17.
 वस्त्राय् (von वस्त्र), अपते ein Kleid darstellen, als Kleid erscheinen
 Cit. bei VÄMANA 4,1,9.
 1. वक्, intens. वावक्तीति tragen: रत्नभारम् Spr. (II) 4053.
 — अति caus. 1) vgl. HEM. JOGAC. 1,35.
 — उद् 4) भर्तारमुद्दृतोम् so v. a. auf sich liegen habend BHOGAPRAD.
 90,6. Sp. 866, Z. 6 lies 864 st. 846.
 — संप्र s. संप्रवाक्.
 — वि 1) wegführen: वैष्णेण व्युस्मानाना (Conj. für व्यू) ल्लवानां ल्लो-
 तमो (so zu lesen) यथा Spr. (II) 3820.
 — संचि med. mit Andern (instr.) eine Ehe eingehen: संविवक्ते गर्गः
 PAT. a. a. O. 1,247,a.
 वस्य 1) Z. 6 साम्य bedeutet zum Reiten tauglich, वस्य zum Fahren
 tauglich.
 4. वा desid. med. विवासते herbeiziehen, gewinnen RV. 8,19,24. Hier-
 her etwa auch act. विवासत् oder विवासत् वि। वस्म् Padap.) RV. 7,8,8.
 5. वा, अस्य सूत्रस्य शास्त्रं वय PAT. a. a. O. 1,116,b. 244,b.
 — उपेष्मान singestreckt werdend: प्रूल आ॒. चा. 3,6,28.
 — सम् zusammenheften: सं पद्धय॑ पवसादेऽपवादः RV. 10,27,9.
 वाकेवाक्य Gop. Br. 1,1,21,30. PAT. a. a. O. 1,16,b.
 वाम्योग m. richtiger Gebrauch der Worte PAT. a. a. O. 1,6,b. 7,u.
 वाम्यय 3) Schriftwerk, literarisches Product Spr. (II) 4053.
 वाचनिक, f. ई PAT. a. a. O. 1,220,a.
 वाचायन m. N. pr. eines Autors HEM. JOGAC. nach 2,79.
 वाचासक्षय m. ein gesprächiger Kamerad, Unterhalter Spr. (II) 6980.
 वाचेषुक्ति f. PAT. a. a. O. 1,200,b. 232,a.
 वाऽऽ 11) Z. 4 lies 4,34,4.
 वाऽप्यायन vgl. PAT. a. a. O. 1,221,a.
 वाऽप् Z. 1 lies (von वाऽ).
 वाऽसात् n. = वाऽसाति AV. 4,27,1.
 वातवक् N. pr. eines Dorfes; davon °क् adj. PAT. a. a. O. 4,74,b.
 वातव्य (von 5. वा) adj. zu weben ebend. 1,116,b. 244,b.
 2. वातायन 3) überh. ein Ort im Hause, an dem man frische Luft
 geniesst.
 वात्सप्रेय m. patron. PAT. a. a. O. 6(4),42,b.
 वानीय partic. fut. pass. von 5. वा ebend. 6,23,a.
 वात्सात् 2) scheint KARAKA 1,27 ein best. Vogel zu sein.
 2. वाय, füge am Ende noch कृस्तं hinzu.
 2. वाय vgl. कृस्तं.
 4. वाय adj. von वामी State PAT. a. a. O. 4,74,a.
 वामजाति adj. von Natur werth, — lieb RV. 10,140,3.
 वामनता f. nom. abstr. von वामन Zwerg Spr. (II) 2316.
 वायोविद् (des Voglers Sohn) m. N. pr. eines Unterredners bei KARAKA

113*